

Inger Rismyhr

Mongolia, Mulighetenes Land

Lunde Forlag 2022. 211 sider.

NOK 299. ISBN 9788252005486.

Ved Dagfinn Solheim,

Dr. Of Missiologi, undervisning ved Kobe Lutheran Seminary KLTS, Japan

og FIH Fjellhaug Internasjonale Høgskole,

og NLM, Norwegian Lutheran Mission.

dagfinnsolheim@gmail.com

Forfatteren Inger Rismyhr var selv i Mongolia ved starten av LM sitt arbeid i landet. Dette merker vi av den nærheten hun har til stoffet. Det var Egil Grandhagen som tok initiativet og tok det gjennom de nødvendige instanser og til slutt Hovedstyret i NLM i Norge. I Mongolia gikk han også gjennom de instanser som måtte kontaktes for å få godkjenning i landet. I denne prosessen hadde han god hjelp av Trygve Gjerdrum, han var professor ved Norges landbrukshøgskole på Ås. Han har doktorgrad i saueavl. Og han kan fortelle at NLM vil sende ut fagfolk på dette feltet til Mongolia. Mongolia har en spennende historie. I sin tid var landet med tillegg Djengis Khans imperium. Så har landet vært innom en tid med kommunisme og demokrati.

Etter en tid ble landet et av NLM sine misjonsfelt. Fokus var på prosjektarbeid innenfor flere felt. Ett av prosjektene var Selenge Development Project (SDP), Også kalt «Mat på bordet» I dette prosjektet i Darkhan var det Mette og Hjalmar Hugdal som arbeidet (s.31). I prosjektet var det opprettet et kurscenter. Det ble satset på småskala grønnsakproduksjon, spinning, strikking og filting. Tre – fire skoler der de satset på sløyd og handarbeid.

Etter hvert gikk de også sammen med andre i Union Bible Training Center. En av lederne i Mongolia var Purevdorj Jamsran. Han traff jeg på en konferanse i Canada. Han kalte seg da Puji. Sammen med andre ungdommer dro han til store deler av landet. De vitnet og sang og vant mange for kristendommen. Da de startet dette arbeidet regner en med at det var ti kristne i landet. Han ble en

viktig medarbeider for NLM.

Den første dåpen i forbindelse med NLM sitt arbeid var 29. mars 1992 (s.39). NLM drev også med arbeid blant gatebarn. Dette prosjektet ble kalt «Child and Family Strengthening Prosjektet» (CFS) (s.44). Adjunkt Solrun Samnøy var leder for dette gatebarn-prosjektet.

NLM ble registrert som en sekulær organisasjon med prosjekter innen helse, landbruk og undervisning (s. 53). Utenom SDP (development) er det: HDP Helse, FSC Child and Family og BDP Bistandsprosjekt og ITC Internasjonal Trade Center. Alle disse blir regnet som forebyggende arbeid, ikke nødhjelp.

Det var godt samarbeid med myndighetene og takknemlighet og takk fra presidenten. Et av problemene de kjemper med er stort alkoholmisbruk. Nå har det også vært tale om utfasing (s.118 og 122). I 2005 ble det utført en ekstern evaluering. Om arbeidet er det mange godord, men det har også en utfordrende side. Misjonærene har betalt en høy pris for dette (s.122). «Noen hadde en opplevelse av at personalomsorgen sviktet, andre overlatt til seg selv gikk med en følelse av å bli overlatt til seg selv, at ledelsen i Norge hadde glemt dem». Noen misjonærer hadde symptomer på slitasje og utbrenthet.

Men konklusjonen må være at et framifrå arbeid har blitt utført. Vi har fått en grundig oversikt og også vurdering i boken til Inger Rismyhr. Takk til henne!
